

Publicerad 2016-05-11 22:18 av Maria Sundelin

Ett barndomsminne

Mitt sovägg

Jag har ett litet metallägg i min ägo

Med en sprucken emaljmålning på

När jag var liten låg det i min hand

Varje kväll jag skulle gå till drömmarnas värld

Mitt sovägg kallade jag det alltid

I det viskade jag mina hemligheter

Och alla önskningar jag bar med mig

För att sedan sluta äggets skyddande skal runt dem

Under hela min uppväxt var sovägget min trygghet

Där det låg i min slutna hand varje kväll

Nu är allt jag har kvar mina minnen

Och det lilla metallägget med sprucken emalj

Ligger bortglömt i en byrålåda någonstans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten